

Знам, че много окаяници говорят неверни неща за мене. Но има и някои - верни. Ще ти кажа само едно. Никоя жена не съм обичал до сега, тъй както обичам тебе... Кълна се в пресветата наша Владичица. Повярвай ми, Славо, животът ми до сега е бил само празна игра... От както те видях, от тогава разбрах какво значи да обичаш.

С тъпъл страстен глас момъкът повтори пред Слава това, което бе казал до тогава на всички други преди <sup>2/</sup>ниѝ. И тя му повярва тъй, както му бяха повярвали другите.

- Болярино! Благочестивият цар Асен те чака...

Иванко пусна ръката на девойката и тръгна след столника.

Царят беше в горницата при жена си. Като зърна братовчеда си, той стана и ласкаво му протегна ръка.

- Здравей, Иванко! - и като се обърна към царицата, която предеше в един ъгъл, рече - гледай какъв мъж е станал, да не му се нагледаш!

- Значи, разбрахме Иваница, - каза болярът като сваляше мече от пояса си.

- Слава богу! - възкликна Асен и очите му радостно блеснаха. - От къде се научи?

- От Белота, - отвърна бързо Иванко и добави: - разправи ми всичко сега.

Асен разказа това, което беше научил от Сеслав и се прекръсти.

- Да благодарим на господата, че момчето е живо и здраво. Само да видим какво ще стане по-нататък... - и той дълбоко въздъхна.

- Върнаха ли се пратениците от Ниш? - попита Иванко.

- Не. Още чакат там. Фридрих се забавил. Но каква полза, когато... - и той разгърна ръце в широко отчаяно движение. А